

som Fabrikkerne nu have af deres Produktion, væsentlig ligger deri, at de fremstille et Produkt, som gaar og gjælder i Handel og Vandel for noget Andet end det, det virkelig er, kan jeg derfor ikke se rettere, end at det vil være et stort Gode, dersom det kunde lykkes os i denne Session at gennemføre Regjeringens Forslag plus enkelte Stjærpelsler, navnlig et Udsælsforbud, strengere Straffe og en Anmeldelsespligt for Landmændene. Formodentlig kunde der ogsaa være flere andre Bestemmelser, der kunde være heldige. Skete dette, kan jeg ikke indse, at nogen virkelig Samsundsinteressje vilde lide noget Skaar eller gaa tilbage derved. Ja, Fabrikkerne kunne blive nødte til at sælge deres Produkt til en billigere Pris, men det er jo kun et Gode for det Almene. Det stiller sig jo anderledes her, hvor der ikke er Tale om et absolut Forbud, i hvilket Tilfælde jeg vilde være ganske enig i, at saa maatte vi have en Expropriation og en Erstatning til Fabrikkerne. Men her, hvor vi blot ville træffe betryggende Forholdsregler imod, at deres Produkter skulle gaa og gjælde for Andet end det, de ere, her er Fabrikernes Interesser aldeles forsvindende, og om dem kan der ikke være Tale. Jeg har i det Hele taget ikke kunnet forstå den Modstand, der har været reist mod Regjeringens Forslag, paa anden Maade, end at den hele Strid fra at have dreiet sig om et enkelt økonomisk Spørgsmaal er gaaet over til at blive en social-politisk Kamp. Men jeg vil haabe, at det maa lykkes her i Landstinget at bringe Sagen ind i det rette Spor, og at vi maa kunne naae et tilfredsstillende Resultat under Lovens Behandling.

Chr. Nielsen: Naar jeg har begjæret Ordet i denne Sag, er det ikke saa meget for at præcisere mit Standpunkt overfor Natursmørret og Kunstsmørret; det vil være det høie Thing bekendt, hvilken Stilling jeg indtager der. Jeg kunde forøvrigt gjerne have frasaldet Ordet efter at have hørt de forskellige Talere, da jeg næsten fuldtændig kan slutte mig til de faldne Udtalelser, men, da jeg nu har faaet Ordet, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg skal ikke fremkomme med Meget, thi meget Nytt vil der vistnok ikke kunne siges. Under de Forhandling, som ere førte i det andet Thing i saa lang Tid, er der fremkommet saa mange Argumenter for og imod fra mange forskellige Sider, at det vil være vanskeligt at finde noget Nytt at fremkomme med. Jeg stol derfor kun sige, at jeg tror, det er paa

høie Tid, at Lovgivningsmagten skridder ind for at sikkre Hovederhvervet her i Landet. Det vilde, som en æret Taler har sagt, være sørgeligt, dersom vi skulde vente med at skride ind, indtil vi have Erfaringen liggende for os; det vilde blive en dyr Erfaring. Derfor tror jeg vist, at det er paa høie Tid, at man tager fat og gjør Noget for at sikkre Hovederhvervet her i Landet. Man kan jo blot tænke sig Muligheden af, at Englænderne bleve lidt mistæntsomme overfor det danske Natursmør. De behøve jo ikke at blive meget mistæntsomme, for at det skal synke 10 Ore i Pris, og hvilket Nationaltab vilde det ikke være for vort lille Land? Alene saadanne imaa Exempler ere nok for mig til at tilraade det høie Thing at skride saa kraftigt ind som muligt. Jeg staar ogsaa her som Repræsentant for en Landbosforening, og jeg har haft Leilighed til at erfare den Stemning, der er overalt her paa Sjælland i Landbosforeningerne, og hvor kraftigt den tager til Orde alle Begne for, at vi skulle skaffe „rent Land“. Det er det samme Standpunkt, jeg indtager, nemlig at rent Land vilde være det Bedste for os Alle; men af Hensyn til andre ærede Kollegers Overbevisning vil jeg selvfølgelig forlade Noget af det, jeg anser for det Allerbedste, for at komme til en Overenskomst, hvorved vi sikkre hele Samsundet. Jeg kan derfor nok strække mig lidt fra Standpunktet: rent Land, naar man dog kan faae Noget, der sikker os imod den Fare, der ligger i den store Forsalstning, der kan finde Sted, uden at det næsten er muligt for noget Menneffe at opdage det, derved at man blander dette Kunstprodukt ind i vort Natursmør. Jeg vil udtale her, at jeg kunde være tilbøielig til at strække mig saa vidt, at jeg gaar ind paa Regjeringens Forslag med nogle Tilføininger. Jeg tror nok, at der er enkelte Ting i Regjeringsforslaget, som ere temmelig vage med Hensyn til Sikringen for vort Natursmør. Men, som sagt, jeg vil kun udtale, at jeg egentlig anser det for at være det ene Rette for Hovederhvervet i Danmark at forbyde al Produktion, Indførsel og Udførsel af Kunstsmør. Dette anser jeg for det ene Naturlige og Rigtige, der var at gjøre; men da jeg paa den anden Side ikke kan fortænke ærede Kolleger i, at de kunne have en anden Mening om den Ting, vil jeg strække mig saa vidt som muligt, naar ærede Kolleger saa ville vise Smødetommen. Med det Haab ser jeg derfor Fremtiden i Møde, at Forhandlingerne skulle føre os til et godt Resultat, forinden vi skilles.